

מאו. לא יכול להיות שגוף נשאר שלם אחרי כליך הרבה סערות. או איך הוא יכול היה לראות גופה שלמה. ועוד בי-חושך?

מה גם שהיו כאן צוללנים מיקצועיים מחילה-ים. ולא פעם ולא פעמיים. ואלה כבר מצאו גופות של טייסים שטבעו במים. הם בדקו אבן-אבן. פינה-פינה. ולא מצאו שומי-דבר. אז למה להתעקש ולחזור על כך?

נער

יפה-תואר

בראשית השבוע סרק את החוף פרופסור הכט. ממכון האגמים והימים. הוא ירד למים יחד עם קבוצת צוללנים מובחרת. הם סרקו את המקום במשך כ-ארבע שעות. גם הם לא מצאו דבר. לי-דעת הכט. אם הנער טבע ונלכד בין הר-סלעים. זה היה צריך לקרות לו בדקות הראשונות שנכנס למים. לא ייתכן שטבע ונסחף לים. אם הוא לכוד. אז הוא במקום קרוב. בסביעה רגילה הוא היה צריך ל-היפלט.

משפחת סטריקובסקי מתגוררת בבניין רביקומות ברחוב השיקמה בבתי-ים. מ-פחתה של נאוה אלימלך מתגוררת במר-חק של חצי שעה משם. האב טוען. שאינו יכול שלא לקשר בין שני המיקרים: "חב-רון של דודי מספר. שראה אותו יוש על החוף. יכול להיות שהוא הגיע והסתלק משם. דודי הוא נער יפה-תואר. כלונדי-גבוה. בנוי חזק. אולי נספלו אליו סוטי-מין? אולי הוא חטף מכה בראשו? למה המיטרה לא חוקרת גם בכיוון זה?

"מאוד מסחיד שבחצי שנה קרו בבתי-ים שני מיקרים שבהם ילדים נעלמים. אנה-נו לא רוצים לחשוב בכיוון הזה. אבל המיטרה חייבת לקחת גם את זה בחש-רון. גם נאוה נעלמה באמצע היום." כשהעלה האב את ההערה באוזני חוקר-המיטרה. ענו לו: "היא היתה בת. והוא בן. אז אם הוא בן. לא יכול היה להתנדד?" כשבאו ההורים ודרשו לפנות לאפיקר-חקירה אחרים. סרקו השוטרים את הא-בנים. את המיקלטים. הבניינים העזובים. וגם אמרו שחקרו סוטי-מין. אבל הם נדבקו על קונספציה ואיי-אפשר להזין אר-תם מזה. אז גם כשהם כבר עושים משהו. הם לא עושים זאת במוטיבציה גבוהה. אל-כלאחרי-יד.

האב. שהצטרף לחיפושי בנו. מתלונן על יחס אטום ואדיש מצד השוטרים. כל מה שאני אומר להם. הם אומרים לי: נהיית לנו מומחה - לצוללנים. לחקירות. לכלכי-גיטוש.

"במיטרה יש להם תיקי-חקירה עבה מלא פרוטוקולים. כל מה שכתוב שם זה ניירות. פעם נסענו לסרוק את המסלול שבו

גורס האב. שייתכן כי גם בנו נפל קורבן לסוטה-מין מטורף. הוא נער יפה-תואר. אמר. כשהעליתי את השערתי באוזני השוטרים. ענו: היא היתה בת. הוא בן. הוא יכול היה להתגונן."

גורל אחד?

נאוה אלימלך נחטפה ונרצחה בבתי-ים. שבה מתגורר גם דודי סטריקובסקי. למרוג שהמיטרה דבקה בגירסה שהילד טבע.

לו לפרסם כי בנו נעדר ואולי מישוה ראה אותו. גם כאן הוא עבר דרך יסורים בירור-קראטית ישראלית טיפוסית. עד שקיבל את אישור המיטרה להקנת תמונת הנער בטלוויזיה.

כשפורסמה תמונת הנער בטלוויזיה. חל מיפנה בפרשה. ציירת מאופקים התקשרה ואמרה. שאותו ילד היה אצלה וביקש ממנה עבודה. האב נסע אליה מייד: "חשבנו אולי קיבל מכה ואיבד את הר-זיכרון. אני גם לא רוצה לחשוב מה הוא עשה שם. למה הוא לא התקשר הביתה. הציירת סיפרה. שנער הדומה לדודי. שנראה מלוכלך. מוזנח. משוטט בדרכים. בא אליה וביקש עבודה. הוא סיפר שאין לו הורים. מכיון שבעלה לא היה. היא אמרה לו לבוא יותר מאוחר. אך הילד לא הופיע שנית. השוטרים היו שם וסרקו את האזור. לא נמצא דבר.

זה הגיעה תגבורת ממיטרת יפו. הגיע שוטר אחד. וגם הוא סיפר שבא בהתנד-בות. לשיטע שמחפשים ילד. התחושה ש-לי: חוסר-מוטיבציה. אפאתיה. הם ער-שים את עבודתם בצורה שיגרתית ביותר. יש כאן מיקרה אנושי. איפוא ההומניות?" גופת הנער לא נמצאה. אך המיטרה בשלה: הילד טבע. האב דרש שיתנו פירסום לעניין: "תורגמן טוען. ש-95% הילד טבע בים. אז חס-חולילה. נגיד שהוא צודק. אבל יש 5 אחוזים סיכויים שלא טבע. אז למה הם לא מפרסמים זאת? הרי זה היה יכול להביא לגילוי הילד. אולי הילד חי עדיין."

חודש אחרי שנעלם הנער לא נתנה לכך המיטרה פירסום בכלי-התיקשורת. האב פנה לעיתונאים שונים. כדי שיעזרו

הלך לים. בדרך נתקלנו בוויכוח בין שכי-נים על ירקות. הניידת עצרה. חצי שעה הם התעכבו שם. ניסיתי להישאר רגוע. פת-אום היתה הרדעה במכשיר. שיש צעקות באיזה בית. שוב טיינו מן המסלול. ונסענו לרמת-יוסף. ושוב התעכבנו שם. כל הסיוור הזה נמשך שעתיים. וככה הם יוצאים לחפש ילד!

למחרת. ב-8.30 בערב. הופיעו אצלי סיוור של המישמר האזרחי. ישבנו בטרנדזיט ור-שאלתי. בדרך-אגב. אם יש פנס. ענו לי: לא. נסענו לתחנה. כדי להביא פנס. בסוף התחלנו ב-10.30. לקחנו פנס וגם שוטר הצטרף אלינו. ואז אני שומע את השוטר אומר לנהג: "זה האבא יושב מאחור. אז בואו נעשה את העבודה טוב."

בתיקי-החקירה כתוב. שלצורך הסיוור ה-

הציירת משוכנעת שהנער הוא דודי. סיפר עליה האב: "היא עושה רושם של אשה משכילה. רגישה עם טביעת-עין. היא בטוחה שזה הילד. היא טענה שזיהתה את תווי-הפנים. היה ילד אצלה. אני לא מאמין שזה פנטסיה. היא אם לילדים. ועושה רושם של בן-אדם רציני. אבל גם את הילד שהיה אצלה הם לא מצאו. התעלומה הזו מוציאה אותי מדעתי."

אימו של דודי. פולה. יושבת כל הזמן בשקט. כאילו אדישה: "אני מרגישה ש-איבדתי בן. אפילו אם הוא היה חי. אז עם חיפושים כאלה כמו שהם עשו. הוא כבר לא נשאר בחיים. אני לא יורדת לחנות. לא יוצאת. לא מסתובבת בין אנשים. מתאפקת כל היום. נשברת בלילות. לתפקד בבית - חייבים."

דובר מיטרת הצפון. עדי גונן. מגיב על טענות ההורים: "השקענו מאות רבות של שעות חיפושים - ביבשה. בים. מתחת לים. ועם מסוק באוויר. חקרנו גם כיוונים נוספים. לאורדוקא בנושא הטביעה. המיש-טרה עשתה פה מעל ומעבר מבחינת המיש-אבים שהושקעו. הן בכוח אדם והן בהוצ-את.

זהו החיפוש היסודי. הרביעי במספר. גם הם לא העלו דבר. בכיוון זקירה זה מגייסת המיטרה את המשאבים המעולים ביותר העומדים ברושתה ואף הפעילה מסוק. אך ללא תוצאות.

החיפושים נמשכים

פרופסור מוריס הכט ראש מכון האגמים והימים. יורד עם קבוצה בת שמונה צוללנים לסריקה בחוף הים.